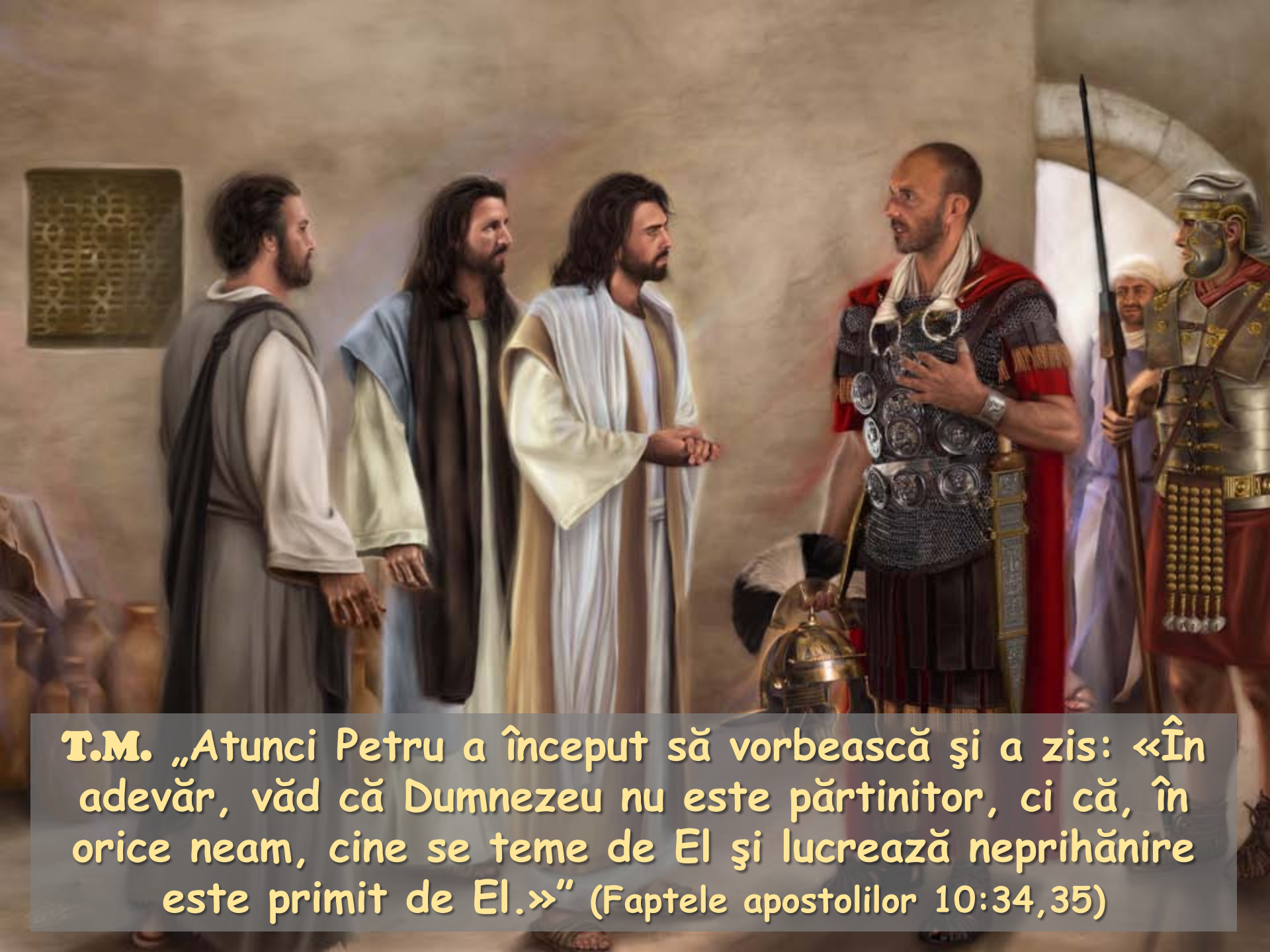

LUCRAREA LUI PETRU

Studiul 6 pentru 11 august 2018

T.M. „Atunci Petru a început să vorbească și a zis: «În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El.»” (Faptele apostolilor 10:34,35)

Înainte de a-L nega pe Învățătorul său, Isus i-a spus lui Petru: „când te vei întoarce, întărește-i pe frații tăi!” (Luca 22:32).

Spre împlinirea acestei porunci, Petru a străbătut diverse locuri întărindu-i pe frați și ocupându-se de cei în nevoi, de cei sceptici și de străini.

În paralel, evanghelia a fost dusă la neamurile care locuiau în Antiohia.

1. Lucrarea lui Petru.

- ❑ **Lucrarea de vindecare. Fapte 9:32-43.**
- ❑ **Lucrarea printre neamuri. Fapte 10:1-43.**
- ❑ **Lucrarea de acceptare. Fapte 10:44-11:1-18.**

2. Lucrarea bisericii.

- ❑ **Predicarea la neamuri. Fapte 11:19-30.**
- ❑ **Suferind persecuția. Fapte 12.**

LUCRAREA DE VINDECARE

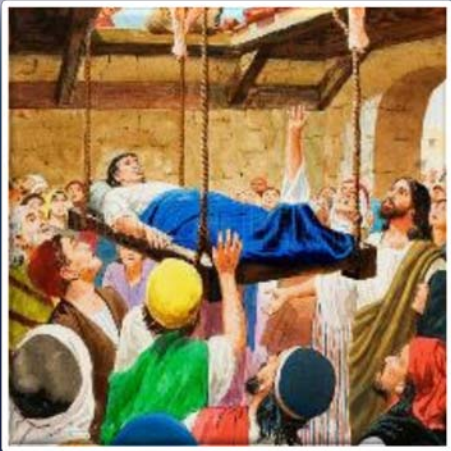
„El i-a dat mâna și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve și le-a pus-o înaintea vie.” (Fapte 9:41)

Dumnezeu a realizat prin Petru minuni asemănătoare cu cele înfăptuite de Isus însuși.

Luca 5:17-26

„a zis slăbănogului: scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă.”

Fapte 9:32-35

„Enea, Isus Hristos te vindecă; scoală-te și fă-ți patul.” Și Enea s-a sculat îndată.

Marcu 5:35-43

„i-a scos afară pe toți... i-a zis: Fetițo, scoală-te, îți zic!”

Fapte 9:36-43

„a scos pe toată lumea afară... și a zis: Tabita, scoală-te!”

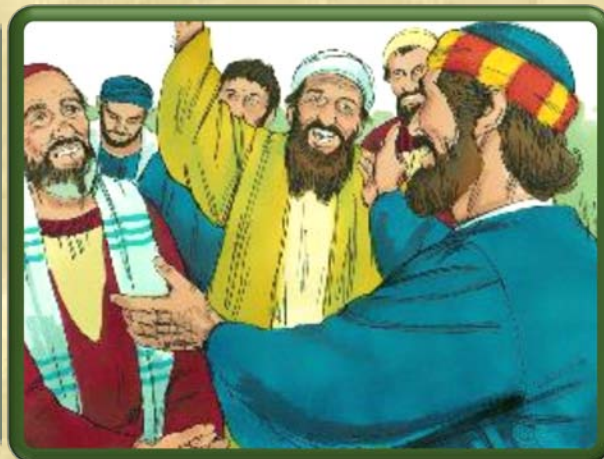
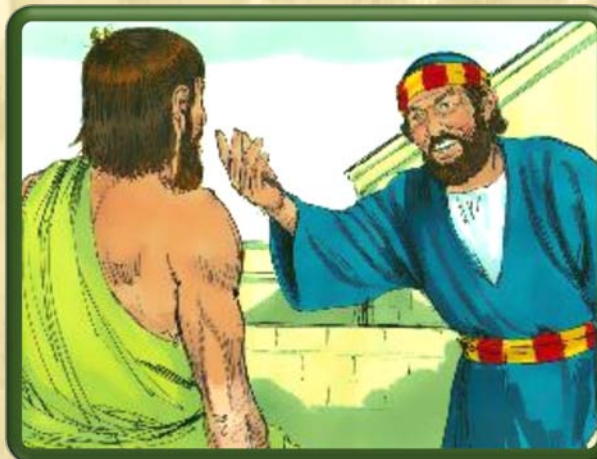
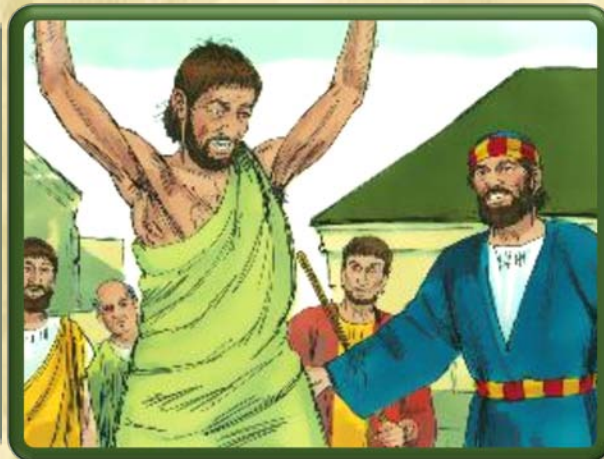
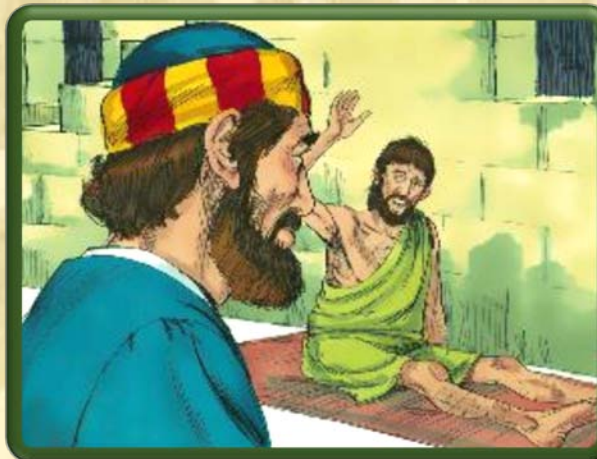

Fapte 9:32-43

LUCRAREA DE VINDECARE

„El i-a dat mâna și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve și le-a pus-o înaintea vie.” (Fapte 9:41)

În toate situațiile, rezultatul a fost același: „au proslăvit pe Dumnezeu”, „mulți au crezut în Domnul”; „s-au întors la Domnul”; „s-au umplut de uimire”.

Când îi permitem lui Dumnezeu să ne folosească pe deplin pentru cauza Evangheliei, au loc lucruri mari.

LUCRAREA PRINTRE NEAMURI

„Atunci, Petru a început să vorbească și a zis: „În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor”” (Fapte 10:34)

Un înger i-a apărut sutașului Corneliu pentru a-i oferi indicații precise despre cel pe care trebuie să îl cheme și unde l-ar putea găsi.

Dar Petru, iudeu devotat, nu avea nici o intenție să intre în casa vreunuia dintre neamuri (lăsați deoparte, după el, de la mântuirea lui Dumnezeu).

Din acest motiv, Dumnezeu a trebuit să îi prezinte o viziune specială ca el să meargă să predice unuia dintre neamuri.

Prin Petru, Isus a arătat bisericii universalitatea mântuirii (Tit 2:11; Galateni 3:26-28; Efeseni 2:11-19).

Nimeni nu este exclus de la harul divin. Tuturor trebuie să li se predice Vestea cea Bună.

LUCRAREA DE ACCEPTARE

„După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu și au zis: „Dumnezeu a dat deci și neamurilor pocăință, ca să aibă viața.”” (Fapte 11:18)

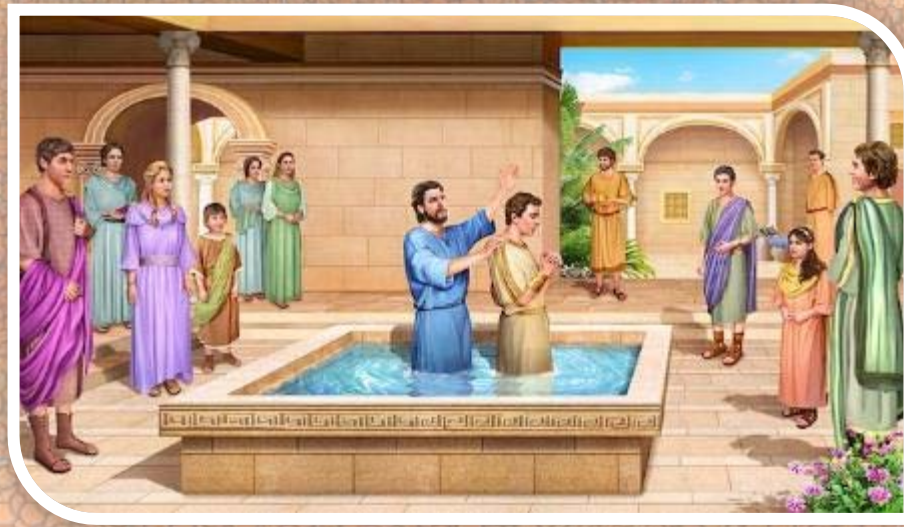
Petru a văzut că neamurile primeau Duhul Sfânt „ca și peste noi la început”. Așadar, a dedus că puteau fi botezați și incluși în biserică (fără a fi nevoie să fie circumciși).

Totuși, biserica nu era pregătită încă să primească pe cei necircumciși în sânul ei.

S-au certat cu Petru cu privire la comportamentul său. Însă, când au auzit povestea completă, nu au mai putut să se opună.

Poarta era deschisă pentru neamuri.

Această deschidere curând avea să dea roade din belșug.

PREDICAREA LA NEAMURI

„Totuși printre ei au fost câțiva oameni din Cipru și din Cirene, care au venit în Antiohia, au vorbit și grecilor și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus”. (Fapte 11:20)

Înainte durerii persecuții a lui Saul, mulți credincioși au fost nevoiți să fugă din Ierusalim. Aceștia predica iudeilor pe care îi întâlneau. În Antiohia, un grup a hotărât să predice și neamurilor.

Dumnezeu și-a făcut „mișcarea”. Saul s-a convertit în apostol, Petru predica neamurilor, iar biserica a acceptat să îi primească la sânul ei.

La vestea convertirii neamurilor în Antiohia, biserica l-a trimis pe Barnaba. De ce tocmai pe el? Pe lângă faptul că era „om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință”, îl cunoștea pe Petru și știa exact unde să îl găsească.

Împreună, au umplut Antiohia de Hristos timp de un an. Astfel, credincioșii au ajuns să fie cunoscuți sub numele de „creștini”.

Fapte 11:19-30

SUFERIND PERSECUȚIA

„Cam pe aceeași vreme, împăratul Irod a pus mâinile pe unii din Biserică, pentru ca să-i chinuiască, și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.” (Fapte 12:1-2)

Supărat de creșterea bisericii, dușmanul l-a instigat pe Irod să încerce să oprească predicarea evangheliei.

Biserica a fost consternată de moartea primului apostol și de întemnițarea lui Petru.

Înainte de evadarea din închisoare a apostolilor (Fapte 5:17-20), Irod s-a asigurat că Petru nu va fugi din închisoare.

Frații s-au reunit pentru a se ruga. Drept răspuns, Dumnezeu a trimis un înger ca să îl elibereze pe Petru.

Mai apoi, Irod însuși a fost rănit de un înger.

„Hristos nu a acceptat nici o delimitare de ordin național, de rang sau credință. Cărturarii și fariseii doreau să tragă foloase pe plan local și național de pe urma darurilor cerului și să-i excludă pe ceilalți membri ai familiei lui Dumnezeu, aflați în lume. Însă Hristos a venit ca să surpe orice zid despărțitor. A venit să arate că darul îndurării și iubirii Sale este la fel de neîngrădit ca aerul, ca lumina sau ca ploile care reînviează pământul.

Viața lui Hristos a întemeiat o religie în care nu există caste, o religie prin care evreii și neamurile, liberi și robi, sunt uniți într-o frățietate de obște, egali înaintea lui Dumnezeu. Nici o rațiune de ordin politic nu-l influența acțiunile. El nu făcea nici o deosebire între apropiați și necunoscuți, între prieteni și dușmani. Ceea ce îi mișca inima era un suflet care înseta după apele vieții.”